

Arrest

nr. 268 596 van 22 februari 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DIJCKMANS
Rijselsestraat 2
8210 LOPPEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 september 2021, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 november 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken, N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VILAIN, die *loco* advocaat S. DIJCKMANS verschijnt voor verzoeker en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 17 augustus 2021 een verblijfsaanvraag in met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vreemdelingenwet).

Op 27 september 2021 wordt deze aanvraag door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna gemachtigde) onontvankelijk verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 4 oktober 2021.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 17.08.2021 bij onze diensten werd ingediend door:

*O. (...), J. (...) D. (...) (R.R.: (...))
nationaliteit: Kameroen
geboren te (...) op (...) 1986
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-arts of arts aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 21.09.2021 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de artikelen 1 en 3 van het Handvest van de Grondrechten van de EU (hierna Handvest), van artikel 23 juncto artikel 191 van de Grondwet, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van zijn middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“5. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 17 januari 2007, nr. 166.860; RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvV 5 juni 2009, nr. 28.348).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt vervolgens in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding

(RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing haar oordeel moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV nr. 80.585 van 2 mei 2012).

6. Vooreerst is het een onbetwist vaststaand gegeven dat verzoeker lijdt aan een ernstige medische problematiek. Dit blijkt uit de stukken 1,a en 1,b bij het verzoek tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter Vw.

7. Daarenboven kan tevens weinig discussie bestaan omtrent het gegeven dat verzoeker een kwetsbaar persoon in de zin van art. 1, 12° Vw uitmaakt (nl. "(...) personen die gefolterd of verkracht zijn of andere ernstige vormen van psychisch>, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan. ")

De letsels van deze foltering (zowel psychisch als fysiek) werden bevestigd door enerzijds Dr. A. (...) en anderzijds Dr. V. (...) B. (...) (stukken 1a en 1b bij het verzoek tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter Vw.) en worden in het medisch advies van de arts-adviseur weerhouden als "In de voorgeschiedenis wordt een incident vermeld met foltering door de politie mogelijks seksueel geweld met een besmetting met syfilis." (stuk 1b). Aldus is verzoeker tevens een verzoeker met "bijzondere procedurele noden" in de zin van de (nieuwe) vreemdelingenwetgeving ter zake.

8. Bovenstaande preliminaire punten incorporeren meteen een verhoogde zorgvuldigheidsplicht in hoofde van verzoeker. Zoals hierna mag blijken werd deze (verhoogde) zorgvuldigheids- plicht manifest geschonden in de bestreden beslissing.

2.1 Eerste onderdeel: Verzoeker ondergaat op heden een drieledige medische behandeling

9. Zoals hierboven beschreven lijdt verzoeker aan een ernstige medische aandoening, zijnde een "zwaar PTSD" zoals ontwikkeld na ontvoering en foltering in diens land van herkomst wegens zijn politieke overtuiging.

Naast de medische verslagen bijgebracht bij het verzoek tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter Vw., (als stuk 1,a en 1,b) blijkt dit eveneens duidelijk uit het nieuw bijgebrachte verslag van Dr. N. (...) A. (...):

"Hij leidt aan een ernstig post traumatisch stress syndroom ten gevolge van fysiek geweld en verkrachting, zowel in zijn thuisland als tijdens de vlucht naar België." (stuk 4).

10. Ten gevolge van deze ernstige situatie heeft verzoeker nood aan een psychiatrische langdurige behandeling. Ook dit wordt bevestigd door N. (...) A. (...):

"Ik ben van mening dat mijn patiënt zeker psychiatrische behandeling nodig heeft en vermoedelijk ook langdurig zal nodig hebben."

Dr. N. (...) A. (...) verduidelijkt dat de huidige behandeling van verzoeker bestaat uit:

- Psychologische begeleiding bij psycholoog J. (...) S. (...) (tweewekelijks sinds 06.08.2021, en dus ook reeds op het moment dat het verzoek tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter Vw. werd ingediend) (stuk 5);
- Consult bij de huisarts, dr. N. (...) A. (...), ongeveer maandelijks sinds 22.06.2021;
- Medicatie: sertraline 100mg 1x/d
- Opvolging en behandeling bij proctoloog dr. S. (...) N. (...) (stuk 6)

Daarnaast werd verzoeker aangemeld bij (...) VZW, waar momenteel nog geen opstart mogelijk was.

Volgens haar dient deze behandeling zeker te worden verder gezet in het welzijn van verzoeker en zij betwijfelt sterk of hij deze - reeds opgezette - behandeling verder in Kameroen zal kunnen krijgen.

De behandeling van verzoeker is op dit moment zodoende drieledig:

- Bij de huisarts dr. A. (...);
- Bij de psycholoog, J. (...) S. (...);
- Bij de darmspecialist, dr. S. (...) N. (...) (waar de onderzoeken momenteel nog lopende zijn).

Deze drieledige behandeling wordt daarnaast aangevuld met de medicatie sertraline.

11. Volkomen onterecht werd het verzoek tot verblijfsmachtiging overeenkomstig art. 9ter Vw. van verzoeker dan ook afgewezen als onontvankelijk omdat uit het medisch advies van de arts-adviseur dd. 21.09.2021 zou blijken dat betrokkene kennelijk niet lijdt "aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft".

Uit het medische advies van de arts-adviseur dd. 21.09.2021 blijkt dat hij tot dit besluit is gekomen aangezien er actueel geen enkele actieve behandeling werd vermeld.

Zo stelt hij:

" Gezien het ontbreken van enige notie van actieve therapie stel ik bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico in houdt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico in houdt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel." (stuk 1,b)

Huisarts N. (...) A. (...) verduidelijkt in haar verslag van 22.10.2021:

" Deze patiënt is ingeschreven in ons wijkgezondheidscentrum sinds 22.06.2021. Op dat moment kreeg hij tijdelijk geen enkele behandeling meer, omdat zijn waarborg Fedasil plots was weggefallen en hij zelf niet over de financiële mogelijkheden beschikte. Gezien we niet over een medisch dossier van hem beschikken, moesten we hem eerst leren kennen, alvorens bepaalde medicatie voor te schrijven. Sinds zijn inschrijving volg ik hem op als huisarts en probeerden we samen stelselmatig terug de behandeling te installeren. Hij leidt aan een ernstig post traumatisch stress syndroom ten gevolge van fysiek geweld en verkrachting, zowel in zijn thuisland als tijdens zijn vlucht naar België. De verslaggeving hiervan is u bekend. Tot op heden kreeg hij hiervoor nog geen volledig toereikende behandeling. Hij draagt zowel fysieke gevolgen van zijn trauma, als psychische."

Het heeft zodoende - logischerwijze - enige tijd in beslag genomen om opnieuw - los van FEDASIL - een nieuwe behandelingstraject voor verzoeker te kunnen opstarten. Maar de conclusie van de adviseur-arts dat verzoeker momenteel geen behandeling krijgt voor zijn medische problematiek is zodoende niet correct en wordt weerlegd door de drie nieuw overgemaakte verslagen van drs. A. (...), S. (...) en N. (...) (stukken 4-6).

12. Bovendien is Dr. A. (...) formeel dat 'zij betwijfelt dat verzoeker in Kameroen de nodige en reeds opgestarte behandeling zal kunnen genieten'.

Gelet op deze bijgebrachte verduidelijking (gestaafd door de stukken 4-6) dat verzoeker wel degelijk een drieledige behandeling momenteel ondergaat voor zijn medisch vastgestelde aandoeningen, kan het medisch advies van de adviseur-arts dan ook niet langer dienen ter ondersteuning van de beslissing tot onontvankelijkheid van het verzoek tot verblijfsmachtiging overeenkomstig art. 9ter Vw., omdat verzoeker kennelijk niet zou leiden aan de ziekte zoals voorzien in §1 van art. 9ter Vreemdelingenwet.

Een verbreking van de bestreden beslissing zoals integraal gesteund op het medisch advies van de arts-adviseur dd. 21.09.2021 dringt zich dan ook op.

Dit zeker gelet op de nieuw bijgebrachte informatie en stukken inzake verzoeker zijn huidige drieledige medische behandeling.

2.2 Tweede onderdeel: beschikbaarheid en toegankelijkheid zorg

13. Overeenkomstig art. 9ter Vw. komt het de arts-adviseur toe om de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de zorg na te zien voor "het land van herkomst of het land waar hij verblijft."

Het land van herkomst van verzoeker is Kameroen, het land waar hij verblijft is België.

Op heden is verzoeker in België verblijvende, gelet op de asielprocedure, die recent (dd. 25.10.2021) tot een einde is gekomen.

Op geen enkele wijze heeft de arts-adviseur een onderzoek gedaan naar beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke zorg in Kameroen. Dit betreft een leemte in het vereiste onderzoek en beoordeling onder art. 9ter Vreemdelingenwet.

Aldus is de bestreden beslissing zowel in feite als in rechte onjuist (strijdig met art. 9ter Vw. en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel) alwaar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de zorg in Kameroen niet werd onderzocht.”

2.2 De Raad dient er vooreerst op te wijzen dat waar verzoeker zich beroept op een schending van de artikelen 1 en 3 van het Handvest en op artikel 23 *juncto* artikel 191 van de Grondwet, dit onderdeel van het middel onontvankelijk moet worden beschouwd.

Luidens artikel 39/69, § 1 van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een *“uiteenzetting van feiten en middelen”* bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder *“middel”* in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (cf. RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). De Raad merkt op dat verzoeker heeft nagelaten te verduidelijken op welke wijze de bestreden beslissing deze rechtsregels schendt.

Verzoeker beroept zich verder op een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

De Raad is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid beoordeelt op grond van de juiste feitelijke gegevens, of de beoordeling correct is en of het besluit niet kennelijk onredelijk is (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde (...)

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet is aldus van toepassing op de volgende toepassingsgevallen:

- (1) op een ziekte die een reëel risico is voor het leven of voor de fysieke integriteit van de patiënt, of;
- (2) op een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (cf. RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het beginsel impliceert dat de overheid met alle dienstige stukken rekening moet houden.

Het redelijkheidsbeginsel slaat op de verhouding van evenredigheid tussen de aangehaalde elementen en de beoordeling van die elementen door verweerder. Het evenredigheidsbeginsel wordt niet geschonden door de toepassing van de wettelijke bepaling die de mogelijkheid tot onontvankelijk verklaring van een verblijfsaanvraag uitdrukkelijk voorziet. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen

beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (cf. RvS 17 juni 2013, nr. 223.931). Verzoeker betwist het oordeel van de arts-adviseur dat hij actueel geen enkele actieve behandeling ondergaat.

Het advies van de arts-adviseur luidt als volgt:

*"NAAM: O. (...) J. (...) D. (...) (R.R. (...))
Geboren te (...) op (...) 1986
Adres: (...)
Nationaliteit: Kameroen*

Artikel 9ter §3 - 4°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 17-8-2021.

Aangeleverde stukken:

- SMG dd. 20-7-2021 van dr. A. (...), huisarts, met de volgende informatie:

o Voorgeschiedenis van foltering, syfilis

o Actueel PTSD met depressie

o Er werd geen actuele behandeling vermeld

- Uitgebreid rapport van letsels naar aanleiding van de vroegere vermelde foltering. Bijkomend psychologische evaluatie.

Uit het standaard medisch getuigschrift en de medische stukken blijkt dat het hier gaat over een man van actueel 35 jaar afkomstig uit Kameroen. In de voorgeschiedenis wordt een incident vermeld met foltering door de politie mogelijks seksueel geweld met een besmetting met syfilis. Hierdoor ontwikkelt hij een PTSD met depressie.

Actueel is er echter geen enkel actieve behandeling vermeld.

Gezien het ontbreken van enige notie van actieve therapie stel ik bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

Er zijn geen medische contra-indicaties om te reizen."

Verzoeker betoogt dat hij actueel een drievoudige behandeling volgt. Hij wordt met name behandeld door zijn huisarts, hij krijgt psychologische begeleiding bij een psycholoog en hij wordt behandeld en opgevolgd door een proctoloog. Daarnaast krijgt hij tevens een medicamenteuze behandeling. Verzoeker legt ter staving drie respectievelijke verklaringen voor van de drie behandelende artsen.

Verzoeker verklaart dat hij tijdens de behandeling van zijn asielaanvraag, dewelke intussen negatief is afgesloten bij wijze van een arrest van de Raad met nr. 262 283 op datum van 15 oktober 2021, medische en psychologische begeleiding kreeg van FEDASIL.

Hij stelt dat hij sinds het wegvallen van deze begeleiding zelfstandig op zoek is gegaan naar privé-zorgverstrekkers. Op die manier is hij terecht gekomen bij een wijkgezondheidscentrum, via dewelke hij kan worden behandeld door de drie bovenvermelde artsen.

Het medisch getuigschrift, d.d. 20 juli 2021, dat verzoeker bij zijn verblijfsaanvraag heeft gevoegd, vermeldt onder de rubriek "actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de

aandoeningen vermeld onder rubriek B” dat de psychotherapie van verzoeker is gestopt maar dat hij opnieuw zal worden aangemeld.

Bijgevolg strookt de beoordeling van de arts-adviseur, met name dat er een gebrek is aan actieve therapie, met hetgeen in bovenvermeld medisch getuigschrift wordt verklaard. Verzoeker kan aldus bezwaarlijk voorhouden dat hij, op het moment van het indienen van zijn verblijfsaanvraag, wel actief werd behandeld, gezien het medisch getuigschrift dat hij zelf bijbrengt het tegenovergestelde verklaart.

De medische stukken die verzoeker in het kader van de huidige procedure bijbrengt om te staven dat hij actueel weldegelijk medisch wordt behandeld door drie verschillende artsen, dateren respectievelijk van 22 oktober 2021, 21 september 2021 en 28 oktober 2021. De bestreden beslissing dateert van 27 september 2021. Uit het administratief dossier blijkt op geen enkele wijze dat verzoeker de medische verklaring van psycholoog J. S., d.d. 21 september 2021, aan verweerder ter kennis heeft gebracht. Gelet op deze omstandigheden kan onmogelijk van verweerder worden verwacht met deze verklaringen rekening te houden, aangezien hij er geen kennis van had op het moment van de bestreden beslissing.

Verzoeker kan zich niet dienstig beroepen op medische stukken waarvan verweerder op het moment van het nemen van de bestreden beslissing geen kennis had. De Raad beoordeelt als annulatierechter immers de wettigheid van de voor hem bestreden beslissing, aan de hand van de gegevens waarover verweerder beschikte op het ogenblik dat hij de bestreden beslissing neemt.

Bovendien betwist verzoeker niet dat hij op het moment van het indienen van zijn verblijfsaanvraag geen medische behandeling volgde. Hij tracht de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen door de loutere verwijzing naar nieuwe medische stukken die hij voor het eerst in bijlage van het verzoekschrift voegt. Verzoeker kan verweerder bezwaarlijk verwijten geen rekening te hebben gehouden met deze stukken, nu hij heeft nagelaten deze stukken ter kennis te brengen aan de gemachtigde alvorens de bestreden beslissing werd genomen.

Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de beslissing tot onontvankelijk verklaring van verzoekers verblijfsaanvraag hem niet verhindert om een nieuwe verblijfsaanvraag met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in te dienen indien hij van oordeel is dat hij op dit moment aan de nodige voorwaarden voldoet.

Tenslotte betoogt verzoeker dat de arts-adviseur op geen enkele wijze een onderzoek heeft gedaan naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen in Kameroen, hetgeen volgens hem een *“leemte in het vereiste onderzoek en beoordeling onder art. 9ter Vreemdelingenwet”* betreft.

Verzoeker verliest echter uit het oog dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet verweerder niet de verplichting oplegt om in alle gevallen na te gaan of bepaalde medische zorgen in het land van herkomst van een vreemdeling die verzoekt om op medische gronden tot een verblijf te worden gemachtigd beschikbaar en toegankelijk zijn. Deze controle dient slechts te gebeuren indien het ontbreken van deze medische zorgen aanleiding kan geven tot de vaststelling dat de betrokken vreemdeling in een onmenselijke en vernederende behandeling kan terechtkomen ingevolge het ontbreken van een adequate behandeling. *In casu* gaf de adviseur-geneesheer echter aan dat verzoeker geen enkele actieve behandeling vermeldt, waardoor hij vaststelt dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar verzoeker verblijft. Bijgevolg rust er op de arts-adviseur *in casu* geen verplichting om na te gaan of bepaalde medische zorgen in Kameroen beschikbaar en toegankelijk zijn.

Verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat de gemachtigde zich bij het nemen van de bestreden beslissing heeft gebaseerd op onjuiste feiten, noch dat hij de bestreden beslissing heeft genomen op een kennelijk onzorgvuldige of onredelijke wijze. De schending van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het enige middel is, in zoverre dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegronnd middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN